

Det ene er stillet til § 6 og gaar ud paa, at Udgiften ved Fribefordring til Fremme af humane, videnskabelige, kunstneriske eller andre Formaal, som er sat til 220,000 Kr., forhøjes med 10,000 Kr. Jeg skal ganske kort sige, hvorfor jeg har stillet dette Forslag. Den Post paa Finansloven, som her nævnes, paa 220,000 Kr., er som sagt bevilget til Fribefordring paa Banerne til humane og lignende Formaal. Det var i Kraft af den ny Takstlov for Jernbanerne, at dette fremkom, thi efter at den Bestemmelse var traadt i Kraft, at Fribefordring paa Banerne skulde bortfalde eller i alt Fald henlægges under forskellige Ministerier, fremkom der et Forslag paa Finansloven for i Fjor, for at Banerne nogenlunde kunde imødekomme de hittidige Krav om at befordre Kommunens Børn paa Ferierejser. Den ærede Ordfører udtalte imidlertid udtrykkelig, at „for saa vidt Staten til Fremme af humane, videnskabelige, kunstneriske eller andre Formaal maa finde det rigtigt at indrømme Institutioner eller Personer en tilbagevendende Fribefordring, blive de dertil fornødne Midler at bevilge paa Finansloven“. Der kom da en Fortegnelse over disse Institutioner og Personer, men, sagde den ærede Ordfører: „Jeg skal bemærke, at Udvalget ønsker at tage et almindeligt Forbehold lige overfor denne Fortegnelse, som kom til os saa sent, at der ikke har været Tid til nærmere at gaa den igennem og stille Ændringsforslag“. Ordføreren og hele Finansudvalget toge i Fjor Forbehold overfor Listen og vel ogsaa overfor den Sum, der paa Finansloven blev foreslaet til Fremme af disse Formaal. I Aar er der imidlertid ikke sket nogen Forandring deri, og jeg henstiller derfor, at denne Sum maa blive forhøjet med 10,000 Kr., thi en Mængde af Byerne kunne ikke komme til at nyde godt af denne Foranstaltning. Reglen er, at det er København og Frederiksberg Kommuner og Købstæder med over 20,000 Indvaanere, man giver Understøttelser i saa Henseende. For det Beløb, jeg har nævnt, er der vist givet Ferierejser til 19—20,000 Børn fra Kommuneskolerne i disse større Stæder, men omkring i de mindre Byer, hvor der kunde være lige saa megen Trang dertil, har det ikke været muligt at faa noget. Jeg skal nævne, at en By som Esbjerg, hvor der for Øjeblikket vist nok er over 2,500 Børn i Kommuneskolerne, i Fjor ikke kunde faa bevilget Ferierejser til Børnene. Da man imidlertid halvvejs havde lovet dem det, blev der samlet Midler

sammen i Esbjerg By, og det kostede i Fjor Kommunen 12—1,400 Kr. at faa disse Feriebørn ud. Af disse 12—1,400 Kr. gik over de 600 Kr. til at betale Statsbanerne for Billetter. Da man ikke kunde skaffe flere Penge til Veje, fik man ved privat Hjælp Børnene ud i Omegnen. Som fattige meldte sig over 300 Børn, men man maatte fradrage en Del, som man ikke kunde skaffe Midler til, saa at Antallet kom ned til 300 Børn. Der blev samlet ind til Paaklædning for dem, fordi de maatte have Klæder med. Fattigvæsenet gav Klæder til Børnene af de Forældre, der vare under Fattigvæsenet, den fri Fattigkasse gav ogsaa Understøttelser og, som sagt, det kostede 12—1,400 Kr., og deraf gik over 600 Kr. til Statsbanerne.

Nu er der i Statsbanernes Reglement en Bestemmelse, hvorefter disse mindre Købstæder, hvis Børn ikke kunne komme ud at rejse saaledes som de store Byers, kunne faa Ferierejse, naar de ville blive indenfor et vist Distrikt, for Esbjergs Vedkommende indenfor det sydlige Distrikt af Jylland, og naar det indrettes saaledes, at Børnene ikke rejse paa en Gang, men enkeltvis og komme tilbage samme Dag eller en af de nærmeste Dage. Staten bevilger altsaa dog en Rejse til disse Børn, men under saadanne Omstændigheder, at det faktisk ikke bliver til Nytte for dem. De kunne faa Lov at tage ud om Morgen og komme hjem om Aftenen eller næste Dag, men de kunne ikke tage langt bort. Det vilde — synes det — kun betyde en ringe Forøgelse af Udgifterne for Statsbanerne, om man gav flere Byer Adgang til at komme med eller man i alle Tilfælde, i Stedet for at tage Hensyn til Byernes Indbyggertal, vilde tage Hensyn til Børneantallet. I de Byer, hvor der er flest unge og fattige Forældre og hvor der altsaa er Mulighed for flest Børn, er der rimeligvis størst Trang til disse Ferierejser. I Esbjerg Kommuneskoler gaar der i Øjeblikket mindst 2,500 Børn. Det var da rimeligt, om man lod Esbjerg rykke ind mellem de Byer, hvis Børn kunde faa Adgang til Ferierejser. Det kunde gøres uden synderlig Udgift for Statsbanerne. Naar man blot i Stedet for kun at lade dem komme af Sted med bestemte Tog lod dem gaa af Sted i Løbet af flere Dage med de ordinære Tog, vilde det ikke mærkes synderligt, og da Statsbanerne dog har givet dem delvis Adgang til at køre frit paa Jernbanerne en Gang om Aaret frem og tilbage, kunde man gerne udstrække den Bestemmelse, der inde-